

SVEA HOVRÄTT
Avd 6
Rotel 060103

DOM
2013-03-37
Stockholm

Mål nr
M 9818-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2012-10-17 BVa 63 i ärende nr Va 31/11, se bilaga A

KLAGANDE

Nacka kommun

Ombud: A-C J

MOTPART

1. H F

2. K F

Ombud för 1 och 2: U J

SAKEN

Förbindelsepunkts läge

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer Va-nämndens beslut.
 2. Nacka kommun ska ersätta H och K F för rättegångskostnader i hovrätten med 7 500 kr avseende ombudskostnader jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.
-

Dok.Id 1063311

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se				

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Nacka kommun har yrkat att hovrätten ska upphäva va-nämndens beslut och fastställa den av kommunen upprättade förbindelsepunkten för fastigheten Älgö 62:6 i Nacka kommun.

Nacka kommun har bestritt motpartens yrkande om ersättning för rättegångskostnader, men vitsordat beloppet såsom skäligt i sig.

K och H F har bestritt ändring och yrkat ersättning för rättegångskostnader i hovrätten.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Parterna har i huvudsak hänvisat till vad som tidigare anförts i Va-nämnden.

Nacka kommun har tillagt bl.a. följande. Begreppet kvartersmark används i rättspraxis, förarbeten och litteratur för att åskådliggöra situationer i vilka en huvudman ska ha rätt att bestämma en förbindelsepunkt till en plats som inte är i fastighetens omedelbara närhet. Lagstiftningen tillämpas också på detta sätt generellt i kommunerna. Det skulle alltså innebära en stor förändring för landets kommuner om allmänna ledningar skulle börja dras i kvartersmark. Det framgår av såväl 5 kap. 3 § plan- och bygglagen (1987:10) som i 1 kap. 4 § plan- och bygglagen (2010:900) att kvartersmark är all mark som inte är allmän plats eller vattenområde.

Det är korrekt att enligt detaljplanens bestämmelser kan områden för tekniska anläggningar rymmas inom kvartersmark. Platsen är då markerad med ett E, vilket enligt planbestämmelserna innebär att området får användas för tekniska anläggningar. Med tekniska anläggningar avses anläggningar för produktion eller omvandling av elektricitet, tele-, TV- och radiosignaler samt värme, vatten, avlopp och avfall. Däremot innefattas inte ledningsdragning i användning av kvartersmark för tekniska anläggningar. Det område som hänvisats till av underinstansen, d.v.s. området mellan fastigheterna X och Y är dock inte föremål för prövning i målet. Det område kring Z inte är betecknat med användningen E.

Användningen för tekniska anläggningar är en användning av kvartersmark för allmänt ändamål, vilket bör särskiljas från användning av kvartersmark för enskilda ändamål. I begreppet ”kvartersmark för allmänt ändamål” ryms olika verksamheter, t.ex. skola, simhall och värmecentral. Såsom framgår av plankartan är parkeringsplatsen intill Z inte planlagd för tekniska anläggningar, alldeles fränsett att en sådan planläggning inte hade innefattat ledningsdragning. Parkeringen intill fastigheten Z är belägen inom kvartersmark, som enligt planbestämmelserna har användningen bostäder och parkering. Användningen av marken är begränsad då den inte får bebyggas och ska vara tillgänglig för gemensamhetsanläggning.

Vill man ändra markanvändningen inom ett planområde måste man göra detta genom att en ny plan antas eller genom planändring. Planbestämmelserna är inte ett regelverk som är till för att ändra markanvändningen inom planområdet. Det finns u-områden i planen, d.v.s. mark som ska vara tillgänglig för allmänna underjordiska ledningar. Någon sådan mark finns emellertid inte vid fastigheten Z.

Vad gäller kostnaden för dragning av ledningen skulle denna bli väsentligt högre än normalt, varför fastighetsägarna bör stå kostnaden för ledningsdragningen. Frågan om en gemensam eller två separata ledningar bör dras ligger utanför prövningen i målet. Av administrativa skäl är det dock lämpligare att separera ledningarna. Kommunen samordnar som huvudregel väg- och va-arbeten. Kommunen brukar inte lägga ledningar i diken, då detta medför risk för skador vid dikesrensning med grävskopa.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Hovrätten instämmer i den bedömning som Va-nämnden har gjort. Va-nämndens beslut ska därför fastställas.

Vid denna utgång ska Nacka kommun ersätta H och K F för deras rättegångskostnader i hovrätten. Yrkat belopp har inte ifrågasatts.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2013-04-24

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, hovrättsrådet Henrik Runeson och adjungerade ledamoten Anna Stenberg, referent, samt f.d. miljørådet Sven Bengtsson.

Föredragande har varit Astrid Öfverholm.